

Danmarks Sociallovgivning. IV. Udgivet paa Indenrigsministeriets Foranstaltning. 290 S. Kjøbenhavn 1920.

Fjerde Del af den Hovedoversigt over vor Sociallovgivning, som Indenrigsministeriet udgiver, er udkommet og indeholder Afhandlinger om Begravelseskasser, Ulykkesforsikringsloven, Forligsmandsinstitutionen og Den faste Voldgiftsret.

Om Begravelseskasserne, denne mærkelige Blanding af Forsikrings- og Hjælpekasser, skriver nu afdøde Sygekasseinspektør Wittrup. Han giver en kort Skildring af Loven af 1905 om Tilsyn med disse Kasser, paaviser Lovens begrænsede Betydning og udtaler et sikkert i høj Grad berettiget Ønske om, at der maa blive gennemført et virkelig effektivt Tilsyn med alle Begravelseskasser.

Bogens største Afsnit (160 Sider) omfatter vor Ulykkesforsikringslovgivning og er udarbejdet af Kontorchef A. Birkmose i Arbejderforsikringsraadet.

Gennem en kort Indledning med almindelige Betragtninger kommer Forf. ind paa en Oversigt over Udviklingen herhjemme med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælp til Ulykkes-Invalidler. De forskellige „Arbejderkommissioner“ beskæftigede sig med Spørgsmaalet, og forskellige Forslag fremkommer, men først i 1898 gennemføres en Lov for visse Dele af Arbejderbefolkningen, og først ved Loven af 1916 faar vi en virkelig omfattende Ulykkesforsikringsordning.

Den nugældende Lovgivnings Regler gennemgaas kyndigt og indgaaende, og med Hensyn til Hovedprincipperne er der kort redegjort for den tilsvarende Lovgivning i andre Lande. Afhandlingen slutter med en statistisk Oversigt over Ulykkesforsikringens hidtidige Virksomhed. Bl. a. gives nogle interessante Tabeller over de Tilskadekomnes Fordeling i Invaliditetsgrupper.

Den danske Forligsmandsinstitution skildres af den tidligere Forligsmand, Departementschef Adolph Jensen. Her er ikke synderligt Lovstof at behandle, og

Danmarks Sociallovgivning. IV. Udgivet paa Indenrigsministeriets Foranstaltning. 290 S. Kjøbenhavn 1920.

Fjerde Del af den Hovedoversigt over vor Sociallovgivning, som Indenrigsministeriet udgiver, er udkommet og indeholder Afhandlinger om Begravelseskasser, Ulykkesforsikringsloven, Forligsmandsinstitutionen og Den faste Voldgiftsret.

Om Begravelseskasserne, denne mærkelige Blanding af Forsikrings- og Hjælpekasser, skriver nu afdøde Sygekasseinspektør Wittrup. Han giver en kort Skildring af Loven af 1905 om Tilsyn med disse Kasser, paaviser Lovens begrænsede Betydning og udtaler et sikkert i høj Grad berettiget Ønske om, at der maa blive gennemført et virkelig effektivt Tilsyn med alle Begravelseskasser.

Bogens største Afsnit (160 Sider) omfatter vor Ulykkesforsikringslovgivning og er udarbejdet af Kontorchef A. Birkmose i Arbejderforsikringsraadet.

Gennem en kort Indledning med almindelige Betragtninger kommer Forf. ind paa en Oversigt over Udviklingen herhjemme med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælp til Ulykkes-Invalidier. De forskellige „Arbejderkommissioner“ beskæftigede sig med Spørgsmaalet, og forskellige Forslag fremkommer, men først i 1898 gennemføres en Lov for visse Dele af Arbejderbefolkningen, og først ved Loven af 1916 faar vi en virkelig omfattende Ulykkesforsikringsordning.

Den nugældende Lovgivnings Regler gennemgaas kyndigt og indgaaende, og med Hensyn til Hovedprincipperne er der kort redegjort for den tilsvarende Lovgivning i andre Lande. Afhandlingen slutter med en statistisk Oversigt over Ulykkesforsikringens hidtidige Virksomhed. Bl. a. gives nogle interessante Tabeller over de Tilskadekomnes Fordeling i Invaliditetsgrupper.

Den danske Forligsmandsinstitution skildres af den tidligere Forligsmand, Departementschef Adolph Jensen. Her er ikke synderligt Lovstof at behandle, og

Forf. behøver derfor ikke at citere mange Paragrafer, men kan gaa lige løs paa at give en Realitetsskildring af Forligsmandsinstitutionens Virksomhed og Arbejdsmaade. Til Indledning gives en Oversigt over Fortidens Midler til at hindre Arbejdsstandsninger: Forbud med strenge Straffe for Overtrædelse — Midler, der dog ikke altid hjalp. Og gennem en historisk Redegørelse for de forskellige Tanker, der i Tidernes Løb var fremme angaaende Mægling og Voldgift, naar Forf. frem til Nutidens Former efter Loven af 12. April 1910.

Det interessanteste Afsnit er „Forligsmands-Institutionen i Praxis“, fordi man her føres ind i et i hvert Fald for den store Offentlighed ukendt Land. Intet er jo i Almindelighed omgærdet af større Hemmelighedsfuldhed end danske Forligsmøder. Man faar en Fremstilling af, hvorledes Opgaven i Almindelighed gribes an af Forligsmanden, hvorledes han gennem Forhaands-Orientering i Plenarmøder skaber sig Overblik over de vanskeligste Punkter og derefter gennem snævrere Udvalg og særlige Partsforhandlinger naar til det Tidspunkt, da han maa afgøre, om det anses for formaalstjenligt at stille Mæglingsforslag. Ja, der gives endogsaa en sagkyndig Udredning af, hvorfor Forligsmøderne i Reglen slutter sent — eller skal vi sige tidlig — paa Morgenstunden.

Forfatteren fremhæver — sikkert med Rette — det heldige i, at der ikke findes nogen egentlig Forligsmandsinstruks, men at Forligsmanden netop kan anvende den Fremgangsmaade, som han i hvert enkelt Tilfælde finder mest formaalstjenlig. Afhandlingen giver til Slut et tal-mæssigt Overblik over Forligsinstitutionens Resultater siden 1910.

Den faste Voldgiftsret behandles af Rettens Sekretær E. Steincke. Der gives en systematisk Redegørelse for Rettens Organisation, dens Beføjelser og Forretningsgangen ved Sagernes Behandling samt en Oversigt over den store Betydning, som den faste Voldgiftsret efter-

haanden har faaet for Afgørelse af Retstvister mellem de to Hovedgrupper af Erhvervsorganisationer. Forf. har aftrykt „Septemberforliget“ af 1899 og den „Norm for Regler for Behandling af faglig Strid“, som efterhaanden er optaget i de fleste Tarifaftaler mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Denne Optrykning er meget formaalstjenlig, da disse for Retsforholdet mellem de to Parter saa betydningsfulde Dokumenter fortjener at kendes i videre Kredse, end Tilfældet hidtil har været. Offentligheden har næppe tilstrækkeligt Indtryk af, hvor mange Uoverensstemmelser der bringes ud af Verden ved Organisationernes egne Mæglings- og Voldgiftsinstitutioner.

C. V. Bramsnæs.

INGE DEBES: *Socialisering. I. Østerrike.* 170 Sider. Steenske Forlag. Kristiania 1921.

OSCAR PEDERSEN: *Socialisering i Tyskland.* 154 Sider. Steenske Forlag. Kristiania 1921.

De to Værker, der giver en Skildring af Socialiserings-spørgsmaalets Udvikling i de to tyske Riger, er udarbejdede efter Anmodning af en af det norske Socialdepartement nedsat Socialiseringskomité.

Inge Debes' Bog indledes med en grundig og klar Oversigt over Socialiseringsproblemets almindelige Sider samt en Vurdering af den historiske Baggrund for Spørgsmaalets nuværende Aktualitet. Og Forfatteren skildrer derefter Udviklingen i Østrig som et Eksempel paa den forsigtige Socialisering, en Socialisering, der vel blev rejst med stort Gny under Revolutionsstormenes stærke Vejr, men som afdæmpedes, ikke mindst ved Østrigs økonomiske Sammenbrud, og nu venter paa bedre Tider for at faa Adgang til at vise sig brugbar.

Østrig har sin Bedriftsraadslov, som foreskriver Arbejderudvalg i Bedrifter med mere end 20 Arbejdere.